

## Versek\*

### Idős asszony éneke

Hetek óta figyelem, három fiókája van a vörösbegynek, hárman vannak, mint a fiaim. Kettőt sose látok, évek óta nincs rájuk idejük, a harmadikat karácsony második ünnepén láttam, ő hozott a többi idős közé, halálra fáradok a semmittevésben. Húsvét van, ő azóta sem jött, csak a pékné néha, vasárnap délután, már csütörtökön készülök rá, a vasárnap pontosan eljön, a pékné olykor-olykor, a fiaim soha, nehéz nekik, élniük kell, az időbe telik. Szégyellik a kopott szőnyeget, a tekintetem zavarja őket legjobban, lehajtják a szemük, és kerülnek. A vörösbegyek elhagyják a fészket, anyjuk erőtlen szárnya még meleg, mégis teher, elfelejtik a visszautat.

### Utcalány éneke

Elbújnék, évszázados olajfa törzse is kevés, szikomorfa ágairól nézném a feltámadást. Éjjelente tanyát ver a pokol, megállnak az autók, a kutyák a fánál megkönnyebbülnek, a szükséglet csak az enyém, kell a pénz, apám iszik, anyám beteg, öcsémnek iskolában a helye. Fa mögött kunyhó, szénailat, meggyötört vadvirág, a másnapi jó ebédre gondolkodok, – szuszognak –, öcsém a csirkét szereti, sírni hajnalra nincs erőm, szorítom mégis a pénzt, ahogy Krisztus a gyilkos szöveget.



Hónapok

\* A közelmúltban megjelent *Ikerablak – Bifora* című kétnyelvű, magyar–olasz verseskötetből, *Magyar Napló*, 2023